

سیاست و فرهنگ زامبی در عصر سرمایه‌داری کازینویی

هنری ژيرو

فؤاد حبیبی و بهمن باینگانی

نشر اخگران

سرشناسه	: جیروکس، هنری ا. Giroux, Henry A
عنوان و نام پدیدآور	: سیاست و فرهنگ زامبی در عصر سرمایه‌داری کازینویی / هنری ژیر؛ مترجمان: فؤاد حبیبی و بهمن باینگانی.
مشخصات نشر	: تهران: اختران، ۱۳۹۵
مشخصات ظاهری	: ۲۶۲ ص.
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۲۰۷-۰۹۲-۳
وضعیت فهرست نویسی	: فیا.
یادداشت	: عنوان اصلی: Zombie politics and culture in the age of casino capitalism, c2011.
موضوع	: دموکراسی — ایالات متحده.
موضوع	: سرمایه‌داری — ایالات متحده.
موضوع	: ایالات متحده — تاریخ — قرن ۲۱
موضوع	: ایالات متحده — سیاست اجتماعی — قرن ۲۱
موضوع	: ایالات متحده — سیاست و حکومت — ۲۰۰۹ م.
شناسه افزوده	: ب. ب. فؤاد، ۱۳۶۰ - مترجم
شناسه افزوده	: باینگانی، بهمن، ۱۳۴۲ - مترجم
رده‌بندی کنگره	: ۹۵۹ س ۹/۳/۵۹ HN
رده‌بندی دیویی	: ۳۰۶، ۹۷۰۹۰۶
کتابخانه ملی ایران	: ۱۰۴۴۲

نشر اختران

سیاست و فرهنگ زامبی در عصر سرمایه‌داری کازینویی

نویسنده: هنری ژیرو

مترجمان: فؤاد حبیبی و بهمن باینگانی

چاپ اول ۱۳۹۶

شمارگان: ۵۵۰ نسخه

چاپ و صحافی فرشیه

کارگر جنوبی، روانمهر، پ ۱۵۲، ط ۱، تلفن: ۶۶۴۱۰۳۲۵ و 090Akhtaran فروشگاه: ۶۶۴۱۱۴۲۹

www.instagram.com/akhtaranpub - www.akhtaranbook.ir - info@akhtaranbook.ir

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۰۷-۰۹۲-۳

همه‌ی حقوق برای نشر اختران محفوظ است

بها: ۲۰۰۰۰ تومان

فهرست

۹	یادداشت بر همان
۱۳	سیاسه‌گری
۱۵	مقدمه: سیاست زامبی، دموکراسی و تهدید اقتدارگرایی
۱۵	ظهور سیاست زامبی
۲۱	چرخشی به سمت رویه تاریک سیاست
۲۴	اقتدارگرایی با چهره‌ای مهرآلود
۳۰	سیاست‌زدایی از آزادی و عاملیت
۳۴	سیاست زامبی و فرهنگ قساوت
۴۲	اقتدارگرایی خطرناک یا آب‌رفتن دموکراسی؟
۵۴	جمع‌بندی
۶۳	بخش اول: سیاست زامبی و فرهنگ قساوت
	فصل یکم: سیاست زامبی و دیگر هیولاهای متأخر مدرن
۶۴	در عصر مصرف
۸۱	فصل دوم: فرمانروایی یک سیاست زیان‌بار
۹۴	فصل سوم: زبان زامبی و سیاست مردگان زنده
	فصل چهارم: خشونت روزمره و فرهنگ قساوت
۱۰۶	جشن گرفتن برای نابودی دموکراسی
۱۲۰	فصل پنجم: هیستری بازارمحور و سیاست مرگ
۱۳۱	فصل ششم: شکنجه‌ی کودکان: میراث بوش و شکست دموکراسی
۱۳۱	رگبارهایی از فرهنگ ستمگری
۱۴۵	بخش دوم: تئاتر زامبی و نمایش بی‌سوادی
۱۴۶	فصل هفتم: نمایش بی‌سوادی و بحران دموکراسی

فصل هشتم: سیاست‌های زامبی و چالش ماشین‌های آموزشی جناح راست	۱۵۵
بازاندیشی در اهمیت یادداشت پاول	۱۵۵
فصل نهم: سیاست تالار شهرداری به‌عنوان تئاتر زامبی	۱۶۴
بازاندیشی در اهمیت حوزه‌ی عمومی	۱۶۴
فصل دهم: احیای ارزش‌های عمومی در عصر سرمایه‌داری کازینویی	۱۷۴
بخش سوم: بی‌رحمی علیه جوانان در عصر سیاست زامبی	۱۸۷
فصل یازدهم: هیچ بودجه‌ای برای جوانان در کار نیست	
وعددهای نقض‌شده و امیدهای بریادرفته	۱۸۸
فصل دوازدهم: سیاستهای تسامح صفر و مرگ خرد	
درس و پداگوژی تنبیه	۲۰۵
فصل سیزدهم: رنده نمایاندن کودکان: درسهای دردناک	
پداگوژی خشونت مدرسه	۲۲۱
فصل چهاردهم: خاطرات شش‌گانه‌شده و فرهنگ جنگ	۲۲۸
فصل پانزدهم: جوانان راسخ سیاست امید	۲۳۶
بخش چهارم: نتیجه‌گیری	۲۴۷
فصل شانزدهم: زمستان در آمریکا	۲۴۸

یادداشت مترجمان

«از کشورهایی که نظام اجتماعی کمابیش باز دارند، کشورهای متحد آمریکا [= ایالات متحد آمریکا] از همه مهم‌تر است. سرنوشت همه‌ی جامعه‌های باز دیگر، به سرنوشت آن بسته است.»^۱

- کارل پوپر

«نظایر ایالات متحد از همه مهم‌تر است. این ایالات متحد است که برنامه‌های کار جهان را تعیین می‌کند.»^۲

- جورج سوروس

سیاست و فرهنگ زامبی، عناصر سبامی‌داری کازینویی با بهره‌گیری از فیگور زامبی به کشف رابطه‌ای استعاره‌ای می‌پردازد که میان شیوه‌ی نوین، مرگبار و روبه‌رشدی از سیاست و دهشتناک‌ترین نسخه‌های خیالی و نمادین کابوس‌های جمعی مان برقرار شده است. «سطحی زامبی‌ها، کتاب حاضر از استعاره‌ی مذکور نه تنها برای تبیین نظامی فرانک استاده می‌کند که با عروج قسمی از اقتدارگرایی نوین نشان خورده، بلکه به بیان نشخیص و ترسیم دامنه‌ی وسیعی از تجلیات این سیاست و فرهنگ زامبی است؛ چیزی که شامل ظهور ماشین‌های آموزشی جناح راست، بهنجاری خشنونت و شکنجه، ظهور فرهنگ قساوت، و جنگ دائمی به‌ضرر جوانان، مخصوصاً جوانان اقلیت، فقیر و رنگین‌پوست است. این کتاب با تمرکز بر سیاست‌های زامبی و اقتدارگرایی نوین به دنبال پرده‌برداری از چهره‌ی موحش جریان

۱. پوپر، کارل (۱۳۸۰) انقلاب یا اصلاح: گفتگو با هریرت مارکوزه و کارل پوپر،

ترجمه‌ی ه. وزیری، انتشارات خوارزمی، تهران، چاپ چهارم، ص ۴۲.

۲. سوروس، جورج (۱۳۸۳) رویای برتری آمریکایی، ترجمه لطف الله میثمی، نشر

صمدیه، تهران، ص ۸۶

خزنده‌ای از سیاست و فرهنگ مسموم و مسموم‌کننده‌ای است که همواره بر چهره‌ی سیاستمداران زامبی، روشنفکران ضد عامه، سیاست‌ها، نهادها، و روابط اجتماعی ضد مردمی و ضد دموکراتیک نقاب می‌کشد و در عوض سیاست، پداگوژی، و زبان جدیدی آفریده است که طبق منطق سرمایه‌داری کازینویی با معیارهای هزینه - فایده بخش عظیمی از مهم‌ترین دستاوردهای انسانی و دموکراتیک جوامع بشری را زائد، مزاحم و مضر معرفی و حذف می‌کند.

اگرچه نمونه‌ای که هنری ژيرو به صورت انضمامی مورد توجه و بررسی قرار می‌دهد اغلب نمونه‌هایی است متعلق به جامعه‌ی آمریکا، اما با توجه به جایگاه تاریخی ایالات متحد در کلیت سرمایه‌داری جهانی می‌توان به اهمیت تحلیل ژيرو در برد و با درجاتی از تأثیر عوامل خاص ملی و محلی آن را به سایر شوراهای جهان بسط و گسترش داد. این امر با توجه به هژمونیک‌شدن جهانی نه‌ایرالسم و تبعیت همگانی از قسمی از سیاست و فرهنگ مبتنی بر مرگ، که آتش امبمبه^۱ نکروپالیتیک (Necropolitics) می‌خواند، نیاز به نظریه‌پردازی در این باره را دوچندان می‌کند. این همان کاری است که هنری ژيرو در این اثر به آن همت می‌گمارد و ظهور و اوج‌گیری سیاست و فرهنگ زامبی را در عرصه‌های مختلف جامعه‌ی آمریکا ردیابی می‌کند. وی با توجه به چنین رسالتی برای نظریه و کنش انتقادی و رهایی‌بخش است که فراسوی هیاهوهای دروغین و ابلیسی بحال پولتیک، از خطر خزنده و بنیادین این سیاست و فرهنگ مبتنی بر خون، محبت و مرگ پرده برمی‌دارد.

اگر به گفته‌ی لاکان «حقیقت ساختاری داستانی دارد» باید امر را در زانگانه کرد این داستان نه همچون قصه‌های پریان و فیلم‌های عامه‌پسند با پایانی خوش، که داستانی است دهشتناک از جنس فیلم‌های وحشت و بازگشت مردگان زنده. اثر حاضر سعی می‌کند تا نشان دهد مسئله نه انتخاب‌های کاذب و ایدئولوژیکی میان اواما/ بوش و قس علیهذا، بلکه میان فاجعه‌ی تداوم وضعیت فاجعه‌بار موجود و لزوم برگزیدن برشی بنیادین از قسمی نظم

1. Achille Mbembe, *Violence and Redemption: Necropolitics, Public Culture*, Winter, 2003 15(1): 11-40.

و ساختاری زامبی وار است. نظمی زامبی وار که بخش اعظمی از بشریت را موجوداتی مصرفی، زائد و دورریختنی تلقی می کند و با پیشروی دائم ما را به سکانس های پایانی سریالی کابوس وار هدایت می کند که مرگ همه ی دستاوردهای انسانی و دموکراتیک بشریت را امری طبیعی، غیر قابل جایگزین و حتا ضروری و گزیرناپذیر جلوه دهد. البته بی تردید این عقب نشینی همراه است با اعتراضات و فوران خشمی کورکورانه که اغلب در فرمی فاشیستی خا به و نیم تر ساختن اوضاع یاری می رساند و در غیاب هر گونه عمل سیاسی راستین هر عمل جمعی را دستخوش فریفتگی به جانب قسمی بندگان خود راسته و تن دادن به هیولاهایی دیگر می سازد. لذا اثر حاضر چنان که روبرو می آید پی آن است تلاشی است جهت افشا و به چالش کشیدن این جریان مرگ، فریب که - نگی را به پا کرده که پیروزی آن می تواند برای همیشه سایه ی تاریک اقتدارگرای، نکروپالیتیک، رشد روزافزون طردشدگان، فربه شدن سویه ی پلیسی، غیاب مطلق سیاست، تقلیل مبارزات توده ها به خواست بقا و ولطنی رامی ها را بر سپهر حیات بشر مستولی کند. هنری ای. ژیرو استاد بخش فلسفه و مطالعات فرهنگی دانشگاه مک ماستر کانادا و از فعال ترین و شهیرترین متفکران حوزه ی جامعه شناسی آموزش و پداگوژی انتقادی است. بخش از کتاب های وی عبارتند از: *ایدئولوژی، فرهنگ و فراشد تحصیل* (۱۹۸۱)، *تئوریا و مقاومت در آموزش* (۱۹۸۲)، *معلمان در مقام روشنفکران: به سوی نقد پداگوژی انتقادی از یادگیری* (۱۹۸۸)، *پداگوژی و سیاست امید: نظریه، فرهنگ و تحصیل* (۱۹۹۷)، *هراس افکنی نولیبرالیسم: اقتدارگرایی و کسوف دموکراسی* (۲۰۰۴)، *دانشگاه در زنجیر: مواجهه با مجتمع آکادمیک-صنعتی-نظامی* (۲۰۰۷)، *جوانان در جامعه ای مظنون: دموکراسی یا مصرفی بودن* (۲۰۰۹)، *سیاست فراتر از امید* (۲۰۱۰)، *دل تاریکی: شکنجه ی جوانان در جنگ علیه ترور* (۲۰۱۰)، *در باب پداگوژی رادیکال* (۲۰۱۱)، *نولیبرالیسم، آموزش، تروریسم: گفتگوهای معاصر* (۲۰۱۳)، *خشونت فراموشی سازمان دهی شده* (۲۰۱۴)، *و اعتیاد آمریکا به تروریسم* (۲۰۱۶).

مقدمه

سیاست زامبی، دموکراسی و تهدید اقتدارگرایی

«آموزش آن نقطه‌ای است که تصمیم می‌گیریم آیا به اندازه‌ای عاشق جهان هستیم که خود را در مقابل آن مسئول بدانیم و بر همین اساس آن را از ویرانی نجات بدهیم؛ [سرنوشتی] که در صورت عدم بازسازی جهان و غیاب نسل‌های جدید و جوانان، امری غیر ممکن اجتناب خواهد بود. آموزش، همچنین آنجایی است که تصمیم می‌گیریم آیا به اندازه‌ی کافی عاشق فرزندانمان هستیم که آنها را از جهان خویش بیرون نرانیم، به حال خود رهای‌شان نکنیم و این فرهنگ را از ایشان دریغ نکنیم که طرحی نو دراندازند که به چشم ما نیامده است، بلکه آنها را برای حرکت به سوی وظیفه‌ی نوسازی یک - همان مشترک آماده سازیم.»
- هانا آرنت^(۱)

ظهور سیاست زامبی

در جهان فرهنگ عامه به نظر می‌رسد زامبی‌ها همه‌جا هستند، پدیده‌ای که در انبوه بی‌پایان کتاب‌ها، فیلم‌ها، بازی‌های ویدیویی و داستان‌های تصویری شاهدیدیم. سیمای زامبی از فیلم فراموش‌نشده‌ی شب مردگان زنده گرفته تا فیلم کم‌دی سرزمین زامبی‌ها^۲، چیزی بی‌همتا را در تخیل معاصر ثبت و ملموس کرده است. اما تصویر تیره و ترسناک زامبی که تکه‌هایی از بدنش جدا شده و مایعاتی از این بدن بیرون می‌آید و میل به خوردن مغز تروتازه‌ی انسان دارد موضوعی است فراتر از خوراک ماشین‌های بازاریابی انبوه که از

1. *Night of the Living Dead*

2. *Zombieland*

نمایش چیزهای خشونت‌بار، عجیب و غریب و دچار رخوت اخلاقی تغذیه می‌کنند. در این موج علاقه‌ی وافر به بیش‌مردگان متحرک^۱ عجیب و غریب چیزی بیش از بهره‌برداری هالیوود از زوایای تاریک و تمناهای بی‌مهاری ذهن بشر وجود دارد. اکنون پدیده‌ی زامبی هرشب در تلویزیون در کنار نمونه‌های بی‌پایان ویرانی‌هایی به نمایش درمی‌آید که بلادرنگ در حال وقوع است. این علاقه‌ی فرهنگی وافر به تکثیر تصاویر بیش‌مردگان زنده و فجایع بی‌وقفه‌ی بشری، که از فروپاشی اقتصادی جهان تا زلزله در هائیتی و مصیبت نیست محیطی ناشی از پخش شدن نفت در خلیج مکزیک را دربرمی‌گیرد. نشان‌دهنده‌ی نوعی تغییر جهت است از امید و همراهی‌اش با موجودات زنده به نوعی بدبینی و یأس. جابه‌جایی هولناک مضاعف میان «مردگانی که راه می‌روند»^(۲) و کسانی را که زنده اما در حال رنج کشیدن و مردن نمی‌توان نازج از چارچوب سرمایه‌داری کازینویی فهمید، انگاره‌ای که امروزه در حال تکلیف‌دهی به همه‌ی جنبه‌های جامعه است. سیاست زامبی مبتنی بر سرمایه‌داری کازینویی رقابت را شکلی از نبرد اجتماعی می‌انگارد، جنگ را به مثابه‌ی «بازی» می‌داند و سیاست می‌ستاید و به نوعی داروین‌یسم اجتماعی بی‌رحم مشروعیت می‌بخشد که در آن افراد و گروه‌هایی خاص صرفاً مازاد و دورانداختنی تلقی می‌شوند - صرفاً چیزهایی در حد ضایعاتی انسانی که برای سوختن در آتش باخته‌اند. آن به حال خود رها شده‌اند - و شکارهایی آسان برای زامبی‌هایی که بعداً بدید برای آشوب دارند و از مناظر آخرالزمانی لذت می‌برند، یعنی مناظر آتش از ویرانی، تباهی، منازل متروک، اتومبیل‌های سوخته و نابودشده، جابه‌ها و پمپ‌بنزین‌های درب‌وداغان.

زامبی‌های قرن بیست و یکم دیگر از گور برنمی‌خیزند؛ آنها اکنون در حومه‌های ثروتمند وال‌استریت ساکن‌اند و در سرسرای مظاهر پرزرق و برق حرص و آز، یعنی جاهایی چون شرکت گلدمن ساکس^۲ ول می‌گردند.

1. walking hyper-dead

۲. Goldman Sachs؛ شرکت چندملیتی بسیار بزرگ و معروف در حیطه‌ی خدمات مالی و بانکداری آمریکایی که بخش عمده‌ی فعالیت‌هایش در زمینه‌ی بانکداری

همان‌گونه که یکی از سرمقاله‌های نیویورک تایمز خاطرنشان می‌کند، زامبی‌های جدید برآمده از بنیادگرایی بازار آزاد «نظام مالی را به یک کازینو تبدیل کرده‌اند. معاملات آنها همانند قمار عمدتاً فقط باعث جابه‌جایی پول کاغذی در سرتاسر جهان می‌شود. [اما] آنها برخلاف قمار ظرفیتی عظیم برای نابودی جمعی و اقتصادی به وجود آورده‌اند - و این امر بانک‌هایی را که سرمایه‌گذاری بی‌حساب کرده‌اند به گرفتاری می‌اندازد، و با انسداد اعتبارات و فعالیت اقتصادی همراه است. هزینه‌ی این کارها را جامعه بپردازن می‌شود - نه بانکداران».^(۳) بدین‌طریق زامبی - این «دیگری» اخلاق‌ستیز، نتیجه‌ای و خودمدار که «بیش‌مرده» است اما هنوز در مقام نمودگار برگ و مساوت به زندگی ادامه می‌دهد - استعاره‌ای مناسب برای نوعی جدید از اقتدارطلبی است که سیاست امروزین ایالات متحد را قبضه کرده است.^(۴) در این نوع اقتدارطلبی ارضای بی‌مهار خویشتن به هنجار مصوب بدل می‌شود و مسائل عمومی در قالب خشم و جنون خصوصی مضمحل می‌گردند. قاعدی و ریزش بیش‌مرده مجال می‌دهد تا قدرتی بی‌سابقه را در جامعه‌ی آمریکا به کار گیرد و فرهنگ مدنی و سیاسی را تقریباً یکسره در خدمت سیاستی بازسازی کند که به تقسیم‌بندی دوست و دشمن دامن می‌زند، همچنان‌که دموکراسی به فضا خست سرمایه‌داری کازینویی بدل می‌شود - یعنی به حد اعلای سرشکستگی‌اش.

اما زامبی‌های جدید نه فقط در اطراف بانک‌ها، سهام‌های سرمایه‌گذاری و مرگ‌سراهای سرمایه‌گذاری کلان می‌پلکند بلکه در آخرین جایگاه‌های حکومت و در صف اول رسانه‌های غالب نیز حضوری روزافزون دارند. این شمار فزاینده‌ی زامبی‌ها در رسانه‌های غالب، از حمایت مالی عظیم نخبگان شرکت‌مدار برخوردارند و چهره‌ای جدید از فرهنگ قساوت و نفرت در دومین عصر مطلق نشان می‌دهند. هرگونه اشاره به دولت اجتماعی، حدگذاری بر سرمایه‌داری کازینویی و وضع مقررات برای زامبی‌های

سرمایه‌گذاری، مدیریت سرمایه‌گذاری، بانکداری تجاری، اوراق بهادار، سهام اختصاصی و مدیریت صندوق‌های سرمایه‌گذاری مشترک است. - م.

شرکت مدار باعث از کوره در رفتن سارا پیلین، گلن بک^۱، راش لیمباو^۲ و سایر سخنگویان این جریان می‌شود. آنها هرگونه گفتار متمایل به عدالت اجتماعی، مسئولیت اجتماعی و حقوق بشر را مورد مذمت قرار می‌دهند. این عده با توسل به ارزش‌های آمریکایی «واقعی» از قبیل خانواده، خدا و اسلحه در صف مقدم قسمی سیاست زامبی جا دارند و مخالف هرگونه قانون یا درایتی‌اند که هدفش کاستن از رنج‌های بشری و کمک به پیشرفت اقتصادی و اجتماعی باشد. همان‌گونه که آرون گوپتا^۳ خاطرنشان می‌کند، آنها اصرار دارند بر مخالفت‌شان با «حقوق مدنی، لغو تبعیض نژادی در مدارس، حقوق زنان، سازمان‌یابی نیروی کار، حداقل دستمزد، تأمین اجتماعی، رفاه، حقوق مهاجران، آموزش همگانی، حقوق مربوط به زاد و ولد، خدمات بهداشتی و خدمات پزشکی برای نیازمندان.»^(۵) بیش‌مردگان متحرک حتا با کسی که برای بیکاری به میلیون‌ها آمریکایی غیرشاغل و محروم از غذا و بی‌امان نیز مخالف‌اند و به نفرت جلوه و جلال می‌بخشند و به تجارت دروغ و الماراز غلط مشغول‌اند. آنها درخواست‌هایی پوپولیستی رو به مردم طرح می‌کنند و در عین حال به قدرت ثروتمندان مشروعیت می‌بخشند. و به عقل سلیم به عنوان راهی متوسل می‌شوند تا فرهنگ پرسش‌گری و تعامل انتقادی را بی‌استبای سازند. این نمونه‌های نستوه بیش‌مردگی حکم مردم‌ستیزانی را دارند که کسی که ارشادشان در گرو هراس، نفرت و ناسیونالیسم افراطی است.

رنج انسانی‌ای را که بیش‌مردگان متحرک موجب می‌شوند می‌توان در مواردی از این دست دید: حرص و جوش بومی‌گرایانه و تصاحب قوانین نژادپرستانه‌ی ضد مهاجرت در آریزونا؛ تلاش برای منع مطالعات ترمی در مدارس عمومی؛ ظهور دولت تشییع‌گر؛ تخلیه‌ی دسته‌جمعی میلیون‌ها رنگین‌پوست در زندان‌ها؛ و تلاش هواداران متحجر حزب تی‌پارتی و سیاستمدارانش که خواهان «پس‌گرفتن آمریکا» از رئیس‌جمهور باراک اوباما اند - کسی که در قاموس جدید بی‌سوادی سیاسی جناح راست به

1. Glenn Beck
2. Rush Limbaugh
3. Arun Gupta

سوسیالیست کذابی و هیتلر جدید شهرت دارد. نیوت گینگریج^۱ هم صدا با گلن بک و سایر اعضای دسته‌ی نخبگان بیش‌مرده می‌گوید اوباما صرفاً شکلی دیگر از ژوزف استالین است. گینگریج و سایر ایدئولوگ‌های زامبی هر گفتمانی را که از انواع صیانت اجتماعی، از کاهش رنج‌های بشری یا از تصور آینده‌ای بهتر طرفداری کند مردود می‌شمرند و با وحشت هولوکاست نازی‌ها مقایسه‌اش می‌کنند. آگاهی جمعی این گروه زیر سیطری گفتمان هوا و وحشت ویران‌شهری و مصائب آخرالزمانی است.

طرح «هیئت‌های مرگ» سارا پیلین نه از طرح اصلاحی مراقبت‌های بهداشتی اوباما بلکه از جعبه‌ابزار سیاستمداران و سخن‌گویان اصلی زامبی سر برآورد که هرگاه فرصت سخن گفتن یافته‌اند آن را عنوان کرده‌اند. تهدیدهای «مرگ» اندام‌سب و فریادهای جمعی ضد همجنس‌گرایی علیه بارنی فرانک^۲، زبان‌های «ما» همجنس‌گرای کنگره، نقداً از قسمی تعلق خاطر به ایماژهای «مرگ» خونسرد و جنگی سخن می‌گوید که امروزه کشور را در بر گرفته است. فرخوار، ننگن سارا پیلین برای «تجدید قوای»^۳ هوادارانش جهت «قرار گرفتن»^۴ سراسر سیاست پرزیدنت اوباما — که بلافاصله با مصاحبه‌های تلویزیونی سراسری پیلین برای مردم آمریکا جهت استقبال از قوانین جدید بیگانه‌ستیز ایالت آریزونا دنبال شد — وی را به یکی از برجسته‌ترین زامبی‌های سیاسی بدل ساخته است. او تنها به تأیید مبهم خشونت در بسیاری از سخنرانی‌های عمومی‌اش بسنده نکرده، بلکه شادمانه چهره‌ی جدید فرادستی سفیدپوستان را در تصدیق بی‌شمانه‌ی متون نژادپرستانه در آغوش کشید، آنجا که در یک سخنرانی آشکار اعلام کرد: «اکنون زمانی است که آمریکایی‌ها در سراسر این کشور بزرگ با یکدیگر خیزند و ندا سر دهند که همه‌ی ما آریزونی هستیم.»^(۶) این فرورفتن در نژادپرستی، جهالت، فساد و بلاهت رذیله‌ها را روشن می‌سازد که تا چه اندازه سیاست برای زامبی‌ها به قسمی ورزش بدل شده تا چیزی که قرار است انسان‌ها را به شهروندانی فکور و متعهد بدل گرداند.^(۷)

1. Newt Gingrich

2. Barney Frank

3. "reload"